

meir afturat, veit at navngeva tey øll, ja kennir enntá bornini av fólkaslagnum. Tað verður ikki bert á prædikustólinum, men eisini á gotunum og í bygdalívinum, at Rasmussen verður saknaður; tí allastaðni hevur hesin fryntligi maður skapað hugna og virðing um seg. Hansara blidni og menniskjálaga framferð hevur verið so fyrimyndalig, at leingi verður at leita eftir manni, sum í so ríkt mát hevur fingið hesar ríku gávur í kjotið bornar. Ikki minst hetta verður at halda minnið um hann livandi manna millum.

Lítið hevði borið til at skriva stórvegis um Rasmussen uttan at nevnt konu hansara, Petru; tí neyvan vildi tað verið manni gjørligt at útint dygdargerning uttan ein hollan stuðul í tí hjúnarlíga samlívinum. Hollari stuðul kundi hann neyvan havt fingið enn hana, ið staðið hevur við lið hansara gjøgnum hesi mongu yrkisár.

Prestur og prestafrúan, sum tey vanliga verða nevnd her í bygdini, eru javngomul; bæði fødd í 1906. Prestur er føddur 24.—1. 1906 í Suðurrjótlandi, bóndasonur; tey vóru 10 systkin, 7 brøður og 3 systrar. Frú Rasmussen er fødd 27.—7. 1906 í Rytuvík, dóttur til skipseigara D. P. Højgaard; eisini tey vóru 10 systkin, 6 brøður og 4 systrar. Tey eiga 2 dreingir og eina gentu. Rasmussen, prestur, fekk tíðliga hug til bókina. 22. januar 1929 tók hann gudfrøðispróg, tað vil siga 2 dagar áðrenn hann fylti 23 ár. Hann má hava verið yngsti prestlærði maður í Danmark.

Sama árið 31.—5.—1929 kom hann til Havnar at verða prestur. Har var hann so til 1.—4.—32; tá kom hann til okkara, og hevur sostatt sitið her sum prestur í gott og væl 23 ár. Petra Højgaard er sum áður sagt úr Rytuvík, hon hevur verið lærarinna, tók prógv 1926 bert 20 ára gomul — eisini ung lærarinna. Tey giftust 29.—5.—1930, høvdu silvurbrúdleyp hvítusunnudag í ár.

Prestur hevur havt nógv álitisstørv. 1. apríl 1932 kom hann í skúlanevndina. Hevur sitið har alla tíðina mest sum formaður. Hann varð ein av høvuðsmönnum fyri at fáa í lag Klakksvíkar millum- og realskúla; somuleiðis tekniska skúlan. Tað er eingin ivi um at hann hevur gjørt eitt stórt arbeið fyri skúlan í Klakksvík. Tað kann eisini nevast, at hann umframt hevur sitið í skúlanevndum bæði fyri Mikladals, Trøllanesar, Húsar, Syðradals, Kunoyar, Haraldsunds og Árnafjarðar skúlar.

Í 1930 var hann við til at stovna barnaheimið í Vestmanna sum nú er flutt til Havnar. Hann hevur sitið í nevndini øll árin sum formaður í 20 ár. Eisini hevur hann verið við til at fingið í

lag tann barnagarð, ið verður verunleiki í Klakksvík.

Tann 1. januar 1935 var prestur við at stovna Færoernes Fortsættelses Sygekasse, alla tíðina hevur hann sitið í hesu nevnd frá 1. januar 1944 sum næstformaður og 1. januar 1944 bleiv prestur blaðstjóri av Færoernes Kirketidende.

Í hansara prestatíð er eisini kirkjan í Árnafirði bygd og eingin er ivin um, at hann má hava stuðlað til hesa bygging. Hann man óivað hava gleitt seg saman við Árnafirðingum tá ið kirkjan 10. oktober 1937 varð vígd.

Í 1941 vóru bæði tvey við at stovnað K.F.U.M. og K. her í Klakksvík.

Frá 30. august er hann vorðin settur sum sóknarprestur hjá týska kirkjuliðnum í Haderslev. Hann verður innsettur í starvið 16. oktober. Hann fer einsamallur við »Trondhjem« fríggjadagin. Konan og sonurin ið heima er fara ætlandi við Tjaldriðnum tá tað kemur aftur úr Grønlandi.

Eitt talandi dømi um at presthjúni eru væl umtókt. vóru tey 1000 fjarritini, ið tey finga á silvurbrúdleypsdegnum.

Nú skilnaðarstundin er komin okkum til handa, fara vit at bera fram okkara dýrmettu tók fyri hesu ríku og sælu ár, ið tað untist okkum at hava hesi frægu, avhildnu og hábornu prestafólk okkara millum. Ein einsamøll tók er so fátækslig, men á hesum sinni fylkjast túsundir Norðoyingar í hjartaligari og kenslubornari tók, samstundis sum teir við miklari virðing bera fram teirra bestu fagnaðarkvøðu og ynski um góða eyðnu og Guds signing í nýggja starvinum. *Fleiri vinir.*